

Det, vi som borgere, som folketingsmedlemmer, kan sidde og fundere lidt over, er det finanslovforslag, som blev fremsat i slutningen af august måned, og som undervejs har undergået en række tekniske ændringer, ja det vil senere på dagen blive udsat for en lang række ændringsforslag som følge af finanslovaftalerne.

Bliver det så et bedre finanslovforslag, vi har til endelig afstemning i morgen?

De ændringsforslag, der bliver indarbejdet, er til dels ideologi. Efter vores mening kan det ikke være andet end ideologi, når man ønsker så mange flere offentligt ansatte. Man har indgået aftaler om, at folk, der tidligere var midlertidigt ansatte i det offentlige, nu skal overgå til permanent ansættelse.

Vi mener også, det er ideologi, når der sker den prioritering af den offentlige sektor i forhold til den private sektor, som det klart er tilkendegivet i aftalerne.

Så er der også et ikke uvæsentligt element, nemlig almindelige budgetmanipulationer, og her er den nuværende finansminister ikke specielt anderledes end de finansministre, vi har haft tidligere. Når der skal indgås særlige aftaler, er man ikke bange for at benytte sig af forskellige former for underlødige budgetterings-teknik for at få det hele til at se pænt og ordentligt ud, og der er mildest talt også elementer af det i år.

Fra forligspartierne har man oplevet en almindelig hånlige holdning over for de partier, der ikke ønskede at støtte. Man har forsøgt at få det til at se ud, som om lige præcis den finanslovaftale, der er indgået i år, er mesterværket over alle mesterværker, selv om vi andre godt kan høre, at tonen er falsk. Der er ikke bund under den aftale, der er blevet indgået.

Det er efter vores mening fuldstændig uansvarligt, at man nok et år vil sørge for at få flere offentligt ansatte. Vi har været inde på det tidligere i dag. De næste to år vil antallet af offentligt ansatte stige med 14.000, og det er vel at mærke på baggrund af, at Danmark i forvejen er et af de lande i verden, der har allerfleste offentligt ansatte målt i forhold til, hvor mange der er beskæftiget i den private sektor.

Det kan kun gå galt. Hver eneste af de offentligt ansatte skal have løn, et skrivebord, en computer, en kuglepen og tag over hovedet, noget som alt sammen vil betyde stigende offentlige udgifter, som man kun er i stand til at finansiere enten igennem ny lånoptagning eller yderligere skatter for den lille del af befolkningen, der ikke

er i den offentlige sektor eller på offentlige overførselsindkomster.

Så har man også på en lang række områder bevilget større udgifter. Det er uansvarligt i en situation, hvor staten fortsat har et driftsunderskud. I en situation, hvor staten skylder mere end 800 mia. kr. væk, er det komplet uansvarligt at vedtage større udgifter. De steder undervejs, hvor man har fundet anledning til at finde nogle få besparelser, skal man have ros for, bevares, men de besparelser burde have været brugt til at få bedret økonomien frem for at frådse pengene bort til nye udgifter.

Så kan vi konstatere, at aftalen også betyder, at vi får højere skatter. Ikke kun de statslige afgifter og skatter vil igen få et nøk opad, men vi har af meldinger både fra kommunerne og senest fra amtskommunerne fået det klare og tydelige signal, at resultatet af de politiske aftaler betyder, at man bliver nødt til at forhøje skatterne ude i kommunerne og i amtskommunerne, og for den borger, der kun har ét rum i sit tegnebog, er det jo ligegyldigt, om det er amtsborgmesteren eller finansministeren, der hugger pengene op af lommen.

Danmark har, som OECD flere gange har dokumenteret, desværre en verdensrekord som det land i verden, hvor folk betaler mest i skat. Alle bortforklaringer om, at vi så til gengæld også har et højt serviceniveau, tror vi ikke et øjeblik på, og de, der bliver ved med at hævde det, skulle gå ned og tage en snak med de hjemløse på gaden, med de mennesker, der er på venteliste og ikke kan komme på hospitalet, eller med de ældre, der ikke kan få bevilget en ordentlig hjemmehjælp. Spørg dem, om de synes, at serviceniveauet er højt i Danmark. Svaret er nej.

Så har regeringen og forligspartierne også aftalt en lang række ting, som betyder, at det at drive erhvervsvirksomhed i Danmark bliver sværere. I betragtning af, at vi i øjeblikket har et historisk lavpunkt for folk, der starter egen virksomhed, er det med til at skræmme endnu flere væk fra ønsket om at starte egen virksomhed. Hvorfor i alverden skulle de gøre det? De penge, de kunne forestille sig at stille til rådighed for at starte egen virksomhed, ville give større afkast, hvis de investerede dem i lottokuponer, end hvis de investerer dem i at starte egen virksomhed.

Så konklusionen for Fremskridtspartiet er, at de ændringsforslag, der er kommet ud af finanslovaftalerne, betyder alle sammen, at det bliver dårligere at være dansker i Danmark.